

Autor de l'obra obligada

José Rafael Pascual-Vilaplana (Muro, 1971): Comença estudis musicals de bombardí i piano a la Unió Musical de Muro, amb els mestres Salvador Martínez i Ma Ángeles Palacios, els continua al Conservatori Municipal d'Alcoi i al Conservatori Superior de València, estudia Direcció de Banda amb Jan Cober, Eugene Corporon. És seleccionat en l'especialitat de Direcció d'Orquestra dins del "Wiener Musikseminar" de Viena (1993), assisteix a les classes de direcció de James Croft del "47th. Mid West Band and Orchestra Clinic" de Chicago (1994). Obté el Diploma de Direcció d'Orquestra del "Wiener Meisterkurse für Musik" (1995) amb el mestre Hans Graf. Amplia coneixements de direcció en diversos cursos amb altres professors com José Collado, Gerardo Pérez Busquier o Norman Milanés. En 2004 realitza un Master Class de Direcció d'Orquestra amb Georges Pehlivanian i l'Orquestra Filharmònica d'Eslovènia. Es forma en Pedagogia Musical amb Diego Ramon Lluch, Ana Lucia Frega i Maravillas Díaz a l'Escola Comarcal de Música de la Vall d'Albaida.

Director convidat de moltíssimes formacions valencianes com la nostra pròpia SFA d'Altea, de Palma de Mallorca, Santa Cruz de Tenerife, Cádiz, Albacete, de bon nombre d'agrupacions d'Holanda, Bèlgica, Suïssa, Romania, Cuba i Argentina, Ha treballat de director titular de diverses bandes. Destaca la seua activitat en "La Xafigà" (1988-1996), la Banda de l'Associació Unió Musical de Bocairent (1994-1998) i la Banda de la Agrupació Artístico-Musical "El Trabajo" de Xixona (1995-2002).

Actualment dirigeix la Banda de la Societat Unió Musical de Muro, l'Orquestra de Vents "Filharmonia" i l'Orquestra Simfònica d'Albacete. És professor de Direcció de Banda a l'Escola Comarcal de Música de la Vall d'Albaida i a l'ECM del Comtat, entre 1999 i 2004 de l'Acadèmia "Allegro" de València. Professor convidat en cursos de tota la geografia espanyola. Soci de la SGAE, fundador de la Associació de Compositors de Música de Moros i Cristians, membre de la World Association for Symphonic Bands and Ensembles i de l'Associació de Compositors Simfònics Valencians. Habitual jurat de concursos de composició nacionals i estrangers, ha estat Jurat Internacional del Certamen Nacional de Bandes de Suïssa de Montreux (2001), dels Certàmens Provincials de Bandes d'Alacant (2001) i Castelló (2002).

Entre els premis que ha rebut podem recordar la "Batuta del Mtro. Guillermo Tomás"(1991) de la Banda Nacional de Cuba, el Primer Premi "Batuta d' Or" del "8th. International Conductor's Competition" de Kerkrade (Holanda,1997), el Primer Premi "Baton of Honour" del "1 st. European Conductor's Competition" (Birmingham, 2000), on és nomenat "European Conductor Champion 2000". El mateix any és seleccionat per dirigir "*Carmen*" de Bizet al "VI Concorso per a Giovanni Direttore d'Orchestra de la Comunità Europea". En 2004 rep el Premi Euterpe de la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana en dues categories: Direcció de Banda i Composició de Música per a la Festa.

És compositor d'infinitat obres per a banda, conjunt instrumental i del musical per a solistes, banda i cor *Balansiyyà*. Algunes han estat publicades per Piles, Albadhoc, Rivera i Omnes Bands. Entre les seues composicions per a dolçaina, iniciades amb la marxa cristiana *L'Altet dels Canons* (1989) podem citar *Moros de l'Alqueria i Alqaria (marxes mores)*, *D'Inestables* i *La Mumerota* (pasdobles), *Herbero de Mariola*, *Alimara*, *Alicanya* i *Germanies*, arranjada també amb conjunt de metalls, com *La Muixeranga*. Continuant amb la xirimita i grup instrumental cal anomenar *Bekirent Fanfària*, *Al'Amir*, *València*, *llum del Mediterrani* i *Les Noces del Manyà*, moltes de les quals han sonat en aquest Certamen. La presència discogràfica de la seua obra no es pot detallar ací, però són poques les gravacions dolçaineres i concerts on no aparega el seu nom.

**Joan de Palafox,
descendent del llinatge**

El nom de l'obra obligada: La família Palafox va governar el destí d'Altea durant quatre segles. Originaris d'Aragó on posseïen el senyoriu d'Ariza, fronterer amb Castella, eren senyors de Teulada, Benissa, Calp i Altea, també territoris de frontera però amb la mar. Aquesta situació d'inseguretat, sobre tot pels atacs del corsaris barberescos i d'altres flotes enemigues, va portar al despoblament del terme. La construcció i fortificació de la nova vila d'Altea a finals del segle XVI per Francesc de Palafox, assentà definitivament el poblament.

Aquest fet marcarà la fesomia tan característica del poble situat sobre un promontori, amb planta regular i envoltat d'una muralla, de la que encara es mantenen el torreó i els portals. També es construeix la primitiva església sobre la que s'assenta l'actual, molins i fins i tot un Palau, ja desaparegut. El 1617 En Jaume de Palafox atorgarà la Carta Pobra i 120 anys després, quan s'aboleix el regim senyorial, l'exercia el vidu de Maria Elena Palafox, última senyora de la baronia d'Altea. Curiosament no tenim al poble cap plaça ni carrer dedicat a aquesta família. Per no caure en l'oblit, per no perdre la història, li posem a aquesta marxa cristiana, Palafox.